

שלח להדפסה

פורום : הקוראים המשפיעים
נושא : הבחורה בשורה מאחור ועל גבול יערות הרוזמרין בשורה הראשונה
תאריך : 10/12/06 בשעה 15:55
כותב : קורא ומשפיע

שני ספרי מתנה קיבלנו החודש. דקי גו, אך נושאים עימם הבטחה: "הבחורה בשורה מאחור" זוכה פרס הגונקור הצרפתי לספר ביכורים וספרו של ניצן ויסמן "על גבול יערות הרוזמרין". הבטיחו לנו שאפשר לקרוא את הספרים ב"שלוך" אחד. זה נכון, אך הם מחייבים גם נשימה עמוקה. בשני הספרים מתמודדים הגיבורים עם משברים של אמצע החיים ואף נוגעים קלות בחוויה של אובדן ומוות.

"הבחורה בשורה מאחור" הוא ספר חביב. גיבורתו, שהזכירה לי במשהו את גיבורת "מכונת קטנה לבנה" הזכור לטוב (יחסית), מטושטשת ומקסימה בדרכה, חווה (ואולי יוצרת) משבר בחיים ובזוגיות ומנסה להתמודד איתו בדרכה הייחודית.

לא התעלפתי. כמי שנחשף רק לשמץ משגרת חייהם של חבריי הפריזאים, נראה שהספר הזה הוא מאוד צרפתי, ואין זה פלא שהוא זכה להצלחה רבה בארץ מכורתו. לא אתפלא לגלות שגם הסרט בדרך.

החיים הבורגניים הצרפתיים מגוחכים מתמיד ומוסד הנישואין תלוש ופגיע. סגנון הכתיבה קצר ושנון, והכל ביחד מתגבש ליצירה נחמדה ולא שגרתית. עם זאת, לא מדובר בפריצת דרך של ממש. נחמד. לא יותר מזה.

"על גבול יערות הרוזמרין" הוא סיפור שונה לגמרי. ארבעה גברים שיוצאים למסע פנימי, אשר בחלק מהמקרים משלב גם מסע ברחבי העולם. על פניו, לי זה לא נשמע משהו. אם להודות על האמת, נקודת הפתיחה של הספר מבחינתי היתה די נמוכה. אני ממש לא איש "העידן החדש" ומסעות פנימיים הם ממני והלאה, אולי משום שאני כל כך שטחי ואת עומקי אני צולח תוך שניות אחדות (לא מאוד מחמיא לי - אני מודה, אבל בהחלט מקל על החיים). לכן, קראתי את הספר בחשדנות מה.

אלא שנהנתי. מאוד. בראש ובראשונה, מהכתיבה. קול חדש וכל כך זר לי בכתיבה הישראלית. כתיבה מדויקת, שפה עשירה, אך לא מתפייטת ומתקשטת. קול מאוד חזק, ברור, עשיר וגברי. כן, גברי. בעוד שרבים מטובי סופרינו הזכרים מצליחים לזהור רק כשהם מתחברים לצד הנשי שלהם (ואני בהחלט חושב שזה דבר חיובי המביא לתוצאות ברוכות - בספרות, ובעולם כולו), סוף סוף נתקלתי בסגנון כתיבה גברי ומרשים, שנגע בי כל כך.

אלא שלא רק סגנון הכתיבה מרשים. גם הסיפורים עצמם מצויינים - חודרי לב ונוגעים ברגעים קטנים - של מחשבה, זכרון, וגם משבר. גיבוריו של הספר הם כולם גברים מצליחים לכאורה אותם אנחנו פוגשים ברגעי חולשה ומשבר. ניכר במחבר שהוא מכיר את העולם של גיבוריו - מסעות בחו"ל, עולם העסקים, עולם האקדמיה וגם עולם "הזן" וכנגדו נגיעה בעולם הדתי. כל המאפיינים הללו מחוברים כולם מאוד להוויה הישראלית היומיומית של רבים מחבריי וגם שלי.

הסיפור שכבש אותי יותר מכל היה "נוצה". משהו בתפאורה שלו, במקום הפיזי שבו הוא מתרחש, כבר הילך עליי פלאים. אינני רוצה לספלייר את הקריאה לאחרים, לכן אציין רק את ההנאה מהפשטות, מכאב הזכרון וכאב ההווה ומהרגע הקצר של ההחלטה. איזה יופי. גם יתר הסיפורים היו מצויינים, כשדווקא לסיפור שנתן לספר את שמו (על גבול יערות הרוזמרין) התחברתי פחות.

גם המסר של הספר היה אפקטיבי. דווקא במקום שבו ספרי "עידן חדש" נכשלים כשלון חרוץ כאשר מדובר בעבדכם הנאמן, על גבול יערות הרוזמרין הצליח. הוא מלמד, בדרכו הבלתי פופוליסטית, על חשיבות ועוצמת ההשלמה עם החיים, על נפתוליהם.

אני מודה למחבר ולהוצאה על הספר. אני מבין שניצן ויסמן כבר עסק בכתיבה בעבר. מכריכת הספר אני למד שהוא כבר פרסם סיפורים בכתיבתו. על הכריכה לא נכתב שזה ספר הביכורים שלו, ולא בכדי. שיטוט בחנויות ספרים און ליין לימד אותי שהוא אף פרסם ספרים שיש להם נגיעה ל"עידן החדש" בהוצאת אסטרו לוג. לא הופתעתי. לא קראתי את אותם, וספק רב עם אעשה זאת, אבל אין ספק שבספרו הנוכחי הוא מפגין פרוזה איכותית משובחת.

חוץ מזה, יש לי גם חשד, שכבר קראתי ספר אחד של המחבר הזה. שכולנו קראנו. החשד הזה כיון בי כבר מהעמודים הראשונים של הספר. אבל, אין ספק ש"על גבול יערות הרוזמרין" הוא ליגה אחרת.

 חזרה לפורום

פורום : הקוראים המשפיעים

נושא : על גבול יערות הרוזמרין – פנינה של ממש

תאריך : 19/03/07 בשעה 21:57

כותב : רוני הבת

 שלח להדפסה

על גבול יערות הרוזמרין – פנינה של ממש

הנה הגיע הרגע וספר "גדול" נפל לידי, נפעמת מכשרונו של הסופר, מורידה את הכובע לכבודו. "על גבול יערות הרוזמרין" - ספר שכדאי שיהיה על המדף. ניצן ויסמן סופר שכדאי לזכור את שמו.

4 סיפורים מלאי רגש, כתובים בעדינות, בדקויות, בחן, בחסד וברחמים, בכישרון גדול. הסופר פורט את הרגשות והמחשבות לנימים דקיקים ושברירים. אהבה רבה הושקעה בסיפורים שכולם על גברים באמצע החיים.

על גבול יערות הרוזמרין הוא ספר על גבול בין החיים הממשיים לבין התהיות איך היו צריכים להיות חיים אלו. הספר מראה לנו עד כמה קטנים כמו ברגים, בני האדם בעולם, במרחב הקיומי הזה. מרגישים אבודים כמו החילזון הקטן בתוך סבך עלי הרוזמרין, זוחל לאט, מגשש את דרכו בזהירות, כי מעבר לגבול "יערות" הרוזמרין, "שם ממשלת ענקים וסכנות לאין ספור...". כן, כך מרגישים כל הגיבורים בספרו – קטנים, באמצע החיים על גבול יערות הרוזמרין. משהו לא הולך כשורה - היכן חלום הנעורים, החלום שהתנפץ או לא התממש, ההגשמה - היכן היא?!

ספר שנוגע ללב.

ניצן ויסמן - הבטחה גדולה - וכמו שאמרתי שם שכדאי לזכור!

לילה טוב
רוני הבת

 חזרה לפורום